

Text hämtad
från NYTT LJUS
Stenar

Händelser på
café

Roy Panzen

NYTT LJUS

Dagen 8

Roy Panzen

Roy Panzen
Bokförlag

Denne tekst
skyddas av
upphovsrätts-
lagen

HÄNDELSE PÅ KAFÉ

18 Kommer bli dumpad

Måns och Emma, kafé

Måns är på väg till ett kafé för att träffa sin flickvän Emma.

Han tycker det är ett märkligt sätt att träffas på. Varför inte bara hemma hos någon av dem? Det skulle väl ha räckt eller fungerat.

Men nej ... Emma vill att de träffas på kaféet. Och hon säger att det inte kommer ta någon längre stund.

Han tänker: Vad kan det vara, som hon vill? Och så här?

Han har inte mycket pengar. Men det lilla han lyckats skrapa ihop där hemma, från fickor i jackor och byxor, räcker säkert till något att

dricka på kaféet. Och han kan inte gå med på att låta henne betala för dem båda.

Inne på kaféet är stämningen mycket spänd mellan dem. Hon har bett om en träff här, för att hon tänker göra slut. Och han förväntar sig att hon ska ha något riktigt stort att berätta.

Han tänker att hon får berätta om vad hon vill, men inte om att hon är med barn. Det klarar han inte. Inte nu. Han är kanske Sveriges fattigaste och klarar inte på något sätt att ta hand om ett barn.

Och om det nu är det saken gäller.

Varför har hon bett honom komma hit på denna märkliga träff? Och som sagt, kunde de inte bara ha träffats i en lite enklare form hos henne eller honom?

Dessutom klarar hon inte komma i tid till deras möte. Han har suttit här i mer än en kvart innan hon dyker upp. Hon är andfådd när hon kommer fram till deras bord. Verkar också mycket stressad. Och minst sagt ser hon obekvämt ut med situationen.

Vad är det med henne? tänker han. Och han får ingen direkt kram när hon kommer fram. Fast han reser sig upp och ger henne en kram. Men hon svarar med ett svagt och tveksamt

kramande tillbaka.

Han försöker ge henne en puss på munnen. Men hon vrider på huvudet så att det blir en puss på kinden istället.

Han har också med sig en röd ros, som han har stulit från en villaträdgård. Hon tar emot rosen, men så mycket mer är det inte. Ett svagt, knappt märkbart leende bjuder hon honom på. Men annars verkar varken rosen eller hans gest vara så mycket värd.

Men han bryr sig inte om detta. Rosen ser väl heller inte köpt ut.

Och det är väl redan nu som han förstår att detta inte är en träff som i vanliga fall. I och för sig är det inte alltid som de båda är på gott humör när de träffas. Men hon har aldrig tidigare, så här avvisat hans uppvaktning av henne.

Han tänker, om det är något fel på honom nu. Har han gjort eller sagt något dumt som har fått henne att bli sådan här, stel och reserverad?

Nej, det är tveklöst något som inte stämmer. Det förstår han helt klart.

19 Frågor söker svar

Två mörkbruna ögon ska snart chockas av meddelandet från två blåa. Och ett tidigare så vackert kärleksförhållande, på närmare ett år, ska gå upp i rök.

Ett värsta meddelande, från en sextonårig, mellanblond Emma, ska snart nå femtonårige Måns, som är adopterad från Uganda.

Hon harklar sig något, tar en klunk på sin juice, tittar med flackande blick på de tomma kaféborden närmast deras bord. Vid ett bord längre bort reser sig några ungdomar upp för att lämna kaféet.

Han söker efter hennes blick och vill få ögonkontakt. Men de blåa ögonen verkar mer vara på flykt. De ser ut att vara, om inte skrämda av något, så åtminstone obekväma i stunden. Nej, de vill nog helst inte vara med om det här.

Men hennes hjärta och hjärna, då?

Ja, de kanske är i krig med varandra. För-

modligen vill de helt olika saker.

De blåa ögonen vill säkert få fortsätta titta på Måns, och hjärtat kanske fortfarande bankar för honom, men att hennes hjärna otroget söker efter något mer. Kanske spänning? Som om inte Måns är spännande nog.

Tidigare har hon sagt till honom, och vid miljontals tillfällen att hon älskar allt med honom.

Att det nu tar slut mellan dem har tydligen inget med honom att göra. Inte heller att han är svart – mycket svart. För det har han ju varit sedan dag ett då de träffas. Och det har han, minst av allt kunnat smyga med. Dessutom har hon vid massor av tillfällen sagt att hon älskar att han är så svart. Och hon tycker det är sexigt.

Så ... möjligen är det som sagt hennes hjärna, otrogna hjärna, som är boven i dramat. Och kanske tror den, eller inbillar sig, att gräset är grönare på andra sidan.

20 Chockbøskød

De bruna ögonen vill inte ge sig och fortsätter

jaga efter de blåa som oroligt vandrar runt.

–Okej, men vad är det om, och varför sitter vi här? frågar han.

Men hon dröjer med sitt svar.

Han förstår att det är något illa som hon har i kikaren. Och han vill tänka på allt annat än att hon nu vill göra slut. Fast hans hjärna vill hela tiden dra åt det hållet.

Hon tar en ny klunk på sin juice.

Han har ännu inte rört sin.

Hon tar flera klunkar och dricker lite nervöst.

Han tar en klunk på sin, som ett försök att mer göra henne sällskap.

– Men vad är det om? frågar han igen. Har du blivit stum, eller?

Och när hon inte säger något nu heller, sträcker han ut sina händer över bordet för att ta tag om hennes händer. Men hon drar undan dem och gömmer dem under bordet.

Han känner obehag. Eller mer olustkänslor över situationen.

Men han sträcker upp sig och tar ännu ett initiativ. Tar tag om hennes huvud och säger:

– Nu vill jag veta varför vi sitter här. Annars går jag bara härifrån, och nu med detsamma.

Hon skakar på huvudet och tar bort hans

händer.

Stramar upp sig något.

Tar en ny klunk juice. Ställer ner glaset på bordet igen, men ändrar sig och lyfter det till munnen på nytt och häller i sig det sista.

–Måns ...

Han väntar.

– Jag vill göra slut, men det har du säkert redan förstått.

Han svarar inte. Det är som att han inte förstår vad hon säger. Hon pratar liksom på ett språk som han inte förstår. Eller så är det helt enkelt att hans hjärna vägrar ta in denna information.

– Fast det är inte att det är nåt fel på dej. Du är fin och så ...

– Men varför vill du göra slut, då?

Hon svarar inte.

Han fortsätter:

– Du har träffat en annan.

Hon svarar inte. Men han kan läsa på hennes blick att ögonen svarar ja.

TANKAR KRING MÅNS

28 Emmas nye man

Måns, Emma och ny man, tankar

Vad Måns inte vet är att Emma har träffat en annan man, lite äldre än han, och är tjugo år. Fast det var mera han, den nye, som uppvaktat henne och gör henne intresserad av honom.

Han är byggnadsarbetare och tjänar hyfsat bra, bor i egen lägenhet, har fin bil, fina kläder. Och bäst av allt är nog att han gillar att bjuda ut henne på restaurang och andra roliga och trevliga händelser.

Allt har skett bakom Måns rygg.

Och han har inte en chans att kunna konkurrera mot denne man. Han har varken arbete eller pengar. Har inte heller en egen lägenhet, fin bil,

dyra kläder – och allt vad mer som hennes nye man har, som inte han har.

Förutom att han är mycket svart i hyn och är hyfsat lång, hundraåttiofem centimeter, så är han också mycket snygg.

Fast hennes nye man kanske också är det – snygg.

Och när det gäller sex, så har inte Emma och han haft minsta problem. De har kunnat ha samlag flera gånger på en kväll till och med. Och hon har väl aldrig klagat.

Nej, det var nog mera att få bli lite bortskämd, som hon faller för den nye mannen. Han uppvaktar henne varje dag och ger sig inte förrän han har henne på sin krok.

En annan sak kan avslöjas här också, och det är att Emma tycker Måns är lite för ung för henne. En fyra år äldre man känns bättre. Hon tycker dessutom att Måns är omogen och lite barnslig ibland.

Kanske har den nye mannen helt enkelt ett mer spännande liv att erbjuda henne att få vara med om. Han kanske har en stor och rolig familj, med syskon – som hon tycker är kul.

Själv har Måns inga syskon. Inga morbröder eller mostrar på adoptivmamman Veronikas

sida. Men på adoptivpappan Arvids sida finns syskon. Fast de är lite tråkiga och Veronika träffar inte dem. Och adoptivpappan vet vi ju är död sedan flera år.

Och när det gäller mor- och farföräldrar eller mer adoptivmorföräldrar, -farföräldrar, som är roliga och på något vis intressanta, finns inte heller. De är lika tråkiga hela bunten. Och Måns bryr sig inte så mycket om att träffa dem.

DRAMAT FORTSÄTTER

29 Dåliga odds

Måns och Emma, kafé

Och så här långt kan vi bara konstatera att för Måns del pekar alla odds neråt, när det gäller Emma. Men allt detta som han inte vet och heller aldrig kommer få veta. Hon vill ju som sagt inte honom något illa. Även om hon inte längre älskar honom – som förut.

Tidigare i dag ber hon honom komma till kaféet, för att hon har något viktigt att säga. Men varför de inte kan träffas hemma hos honom eller henne vill hon inte svara på.

Och inne på kaféet, i centrum, sitter de tysta med var sitt glas juice framför sig på bordet. Han är mycket förväntansfull och hon flackar nervöst med blicken.

Det är som att hon inte vet vart eller på vad

hon ska titta.

–Men varför ...? Vad är fel? Har jag gjort nåt ... sagt nåt ...?

Hon väntar med att svara honom. Tittar först bort mot några ungdomar som håller på med att lämna sitt bord. Sedan tillbaka på Måns.

Han är så snäll, fin, vacker och har en enorm charm. Men det är inte honom det är fel på, utan bara det att hon har fallit för en annan.

Måns har i denna stund precis fått sitt avskedsbesked från henne. Hon försäkrar om att det absolut inte är något fel på honom. Det är bara helt enkelt så att hon har blivit kär i en annan.

Han tar en andra klunk på sin Juice. Hennes glas är snart tomt.

Hon har svårt för att formulera sitt avsked. Hur hon än väljer att säga det – så känns det som att det blir fel. Det här med att göra slut är ingen lätt sak. Och nu, när det känns lite taskigt mot honom, vet hon inte riktigt hur hon ska bete sig. Kanske är de nu klara med varandra och hon kan resa sig upp och bara gå sin väg?

30 Mindre explosion

Han väntar. Men hon tycks vara stum igen.

–Förresten, jag skiter i det. Det är inte viktigt för mej. Vill du inte vara ihop med mej mer ... då är det för mej skit samma om ... Är han äldre än jag? Vit? Svensk? Har han mycket pengar? Större kuk?

Det sista var kanske onödigt. Fast han vet att han själv är välutrustad. Men hon kanske inte bryr sig om storleken? Pengar är väl viktigare.

Men han får inget svar. Hon är inte bara stum igen. Hon verkar kall också. Avstängd.

Mentalt har hon väl redan gett sig av.

Och Måns fortsätter:

–Är han snygg, och har han något som inte jag har? Är han bättre ... på att kramas, kyssas? Knulla?

Det gör så ont och han blir enormt ledsen.

Och chockad, förvirrad och förtvivlad får han ett mindre utbrott. Vet inte riktigt vad han gör. Det bara händer som i en reflex.

I en snabb rörelse lyfter han upp sitt nästan fulla juiceglas i handen och slänger juicen rakt i ansiktet på henne.

Hon rycker till.

Juicen skvätter ner henne fullständigt. Även bordet får sin del, som rinner ner på golvet.

Och nu är det hon som får en mindre chock. Att han skulle reagera efter hennes besked, har hon väl räknat med. Men inte att han skulle göra så här. Det tycker hon bestämt var både barnsligt och omoget.

Men hon säger ingenting. Inte heller till sitt försvar. Tar bara emot hans lilla kalldusch – som att han har rätt till detta.

Och nu är det väl garanterat över – med dem.

Men i nästa sekund får hon ett mindre utbrott. I en lika snabb rörelse, som hans, reser hon sig upp från stolen, sträcker sig över bordet, och smäller till honom över ansiktet med handflatan, med en väldig smäll.

Han gör inget. Tar bara emot hennes smäll med ilska. Tänker att nu är de väl helt färdiga med varandra. Fast allt detta hänger inte på ett glas juice och en smäll i ansiktet. Nej, det handlar så klart om så mycket mer.

Han följer henne med blicken när hon

plockar av sin vita bomullsjacka från stolen. Men hon sätter inte på sig den.

Han följer henne med blicken när hon går ut från kaféet.

Just nu vet han ingenting längre, vad han ska tänka, känna eller ens hoppas på. Det finns inget mer nu. Det är som att allt har tagit slut. På något vis känns det som att även livet har upphört att gälla. Han finns inte mer. Det är bara en ynka kropp som har blivit lämnad kvar inne på ett kafé.

Han sjunker ner med huvudet.

Plötsligt knackar någon på fönsterrutan.

Han tittar upp och får se henne stå utanför.

Hon ser helt oberörd ut. Likgiltig. Bryr sig inte om honom mer. Och hon rör på munnen. Mimar och försöker säga något. Säkert skulle han höra vad hon sa om hon bara släppte fram orden. Men han läser av på hennes läppar att hon vill säga förlåt.

Förlåt för vad då? tänker han. För att hon nu mera är en stor skithög som har gjort och fortfarande gör mot honom, med sitt svek.

Hon plockar fram ett rosafärgat läppstift ur jackan och skriver FÖRLÅT med versaler och baklänges på fönsterrutan.

Den här stunden, träffen inne på kaféet, är nog den värsta i hans liv.

Hon säger aldrig hej då inne på kaféet. Inte heller nu. Hon vinkar inte ens till honom innan hon vänder sig om och går iväg.

Och han följer hennes rygg när hon försvinner bort.

Han är fortfarande i chock.

31 Enorm ledsamhet

Måns, kafé

All ledsamhet gör att han inte vet vad han ska göra av sig. Och vad ska han tänka eller göra? Allt är som ett tomt, kallt och svart hål.

Just nu vill han inte leva mer. Livet gör så ont. Och hur ska han göra med denna smärta? Varför vill hon inte ha honom längre? Vad kan han ha gjort för fel?

Han vill inte gråta inne på kaféet och reser sig upp och går ut.

Det är så svårt att ta in, förstå och hantera.
Hon ber honom komma och träffa henne inne
på detta kafé ...

Och sedan.

Hon gör slut och hela hans värld rasar
samman.

Han frågar sig vad det är för mening med
allt, med detta, med livet? Just nu känns det som
att han inte vill leva mer.

Och utanför kaféet kommer tårarna. Han
låter dem rinna som de vill.